

οὐκ ἐν ἀνθρώποις ἔκτερον. οὕτως γὰρ ἡ μὴ καὶ ὁ πρόσθετος ἀρχὴν τὸ κακὸν τιθεῖται λόγος
 εὐωδὸθῆσεται. οὐδὲν φανερὸν αἰτίον τῶν βείων ἢ τῶν ἀνθρώπων ἢ τῆς διατάξεως,
 καὶ τοῦ μὴ δὲ τῶν ἀμβλιχῶν ἐπισημαίει, τὸν πολλοὺς καὶ καλοὺς κατὰ τὴν ἀνάγκην
 γινώσκων, πρὸς τὸ ἐν ὑποστάσει καὶ ἀποτυχία τὸ κακὸν οἰεσθαι δεῖν. ἢ δὲ ὅτι τῶν πῶ-
 στασίων πρὸς ἀδύσει κατὰ τὸν λόγον τὰς δύο συστοχίας, τὴν τε χεῖρον καὶ τὴν
 κρείττονα, ὡς ἐναντίας ἐπισημαίνουσιν, ἐν αἷς τὸ ἀλάστον τετακται καὶ τὸ κακόν. ἀλλὰ
 ἄλλο μὲν καὶ ἐπισημαίνει τὸ κτήτερον. ἢ δὲ ἀλθῶς εἴρηται τὰ εἰρημύλια, καὶ κτήτερον τῶν ἀν-
 τίστασιν διαφοράς, τῆς τε ὡς ἐναντίας, καὶ τῆς ὡς ἐξέως καὶ στερήσεως, οὐκ ἐκείνην λοι-
 πῶν ἐρουμέν. ὅτι τὰ μὲν ἐναντία, μεταβάλλει εἰς ἀμύκλα. τὰ δὲ κτήτερον καὶ στερήσις,
 οὐ μεταβάλλει εἰς ἀμύκλα καὶ ἄλλο καὶ ὑγεία, καὶ δικαιοσύνη καὶ ἀδικία, καὶ τὸ ἀλά-
 στον καὶ τὸ κακόν, μεταβάλλονται εἰς ἀμύκλα, οὐχ ὡς ἐναντία, ἀλλὰ ὡς ἐξίς καὶ στερήσις
 ἀντίθεται. ἀλλὰ ἐρουμέν ἀποκλήρωται. ὅτι τὰ μὲν ἐναντία, ἰσοδοκῆ καὶ ἰσοδοκῆ καὶ ἀμύκλα
 ἀμύκλα καὶ φύσις καὶ εἶδη. ἢ δὲ στερήσις, ἀδύναμία καὶ ὑποστάσις. καὶ πρὸς φύ-
 σιν. καὶ ἀποτυχία ἢ εἶδη. ἀλλὰ οὐ τὰ ἐξίς τῶν ἀριστοτέλους ἰτέον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΡΟΥ

πρότερον δὲ ἕτερον ἐτέρου λέγει τὴν ἀνάγκην. ἕως τὸ ὡς τε καὶ ἄλλοτε ἴσο-
 ποῖς πρότερον ἕτερον ἐτέρου λέγεται. Ἐξήσασθε καὶ τὸ πρότερον
 ἄλλοτε τῶν πρὸς τὸν λόγον, καὶ ἐν τοῖς πρόσθετοις, ἢ πᾶν. τὸ γὰρ ἐπιση-
 μαίει, τῆς ἐπισημασίας πρότερον ἀλλὰ εἴδη εἶναι. διακρίνοντα καὶ τὸ προ-
 τέρον πολλαχῶς λεγομένου, τὸ διάκριση ποιῆσαι. οὐ πάντας γὰρ
 ἴσοποῖς πρὸς ἀδύσει. καὶ ἀμύκλα οὐκ ὀλίγους πρὸς εἶδησι. καὶ ὡς ἐναντίας. καὶ ὅσα τὸ
 ἐν τῇ πρὸς τὸν ἕτερον μορφοβίβλω. ἀριστοτέλης δὲ πρὸς ἀσπασίαν. καὶ γὰρ ἐκ-
 τήν τε οἰόμενος, πρὸς τὸν μὲν ἴσοπον τοῦ πρότερον καὶ κυριώτατον, ἐν κτήτερον
 γινώσκων φησὶ. καθὸ τὸ πρῶτον τῶν χόλων, πρὸς βύτερον καὶ παλαιότερον λέγονται,
 εἶμα πρὸς τὰ ταῦτα τὰ ὀνόματα. λέγεται δὲ κυριώως, τὸ μὲν πρὸς βύτερον, οὐ
 τῶν ἐμψύχων, καὶ μάλιστ' ἀνθρώπων, καθὸ πύθαγορα σακράτους πρὸς βύτερον λέ-
 γομεν. τὸ δὲ παλαιότερον, οὐ τῶν ἀψύχων, ἢ τῶν πραγμάτων, ὡς τὰ βίβλω τῶν
 πρὸς τὸν παλαιότερον φησὶ. καὶ τὰ τῆ πρότερα. καὶ δὴ ἴσοπον δὲ ὅτι πρὸς ἕτερον δὲ
 πρὸς ἀμύκλα οὐκ ἔστι τῆς σύγκρισιν. ἢ γὰρ μὴ ἴσοπον, εὐρεθῆσεται αὐτὸς
 ἕτερον πρὸς βύτερον κατὰ τὴν ἀντικρίαν, ὅτι τῶν χόλων πρὸς βύτερον ἴσοπον. ἐν δὲ
 τούτοις κτήτερον. πρῶτον μὲν ὁ μόνον τὸ πρότερον, πρὸς εἶδη ἐναντίας κυριώτα-
 τον. ἐν γὰρ τοῖς πολλαχῶς λεγομένοις, καὶ ὁ μόνον τὸ μὲν, κυριώτερον. τὸ δὲ, καὶ με-
 ταφορᾶν οὐκ ἐν δὲ χεῖρ, ὡς εἴρηται ἐν τῶν πρὸς ὁ μόνον μόνον λόγῳ. ἢ μὲν ἄριστος οὐδὲν, κυ-
 ριώτατα καὶ πρῶτον καὶ μάλιστ' εἴρηται. διότι σὺν ὁ μόνον κατὰ τὴν ἀδύσει τερα-
 λέγονται οὐδὲν. ἔκτερον οὐδὲν ὅτι καὶ ὁ μόνον μόνον ἐστὶ φάσμα τὸ κυριώτατα, ὅταν τὸ μὲν,

πρωτων τεθη. τ δε, ατ εκεινδ. ως τ ζου, το, τε εμψυχον κη τ γε γραμμ. αλλα τ μ,
κυριωτατα ζου. τ δε, καθ ομοιοτητα εκεινου δευτερος. ομωνυμα δε αμφω. δευ
τερου δε ζητητου, δια τι τ κλα χρονον κυριωτα του εσ του προτερου σιμαινο
μενον. η οτι απο των κλα χρονον προτερων, και τα αλλα τα προτερα ερηθησαδ
κη. και τη σιωπη εια δε ρου τ σιμαινομενον εστι γωριμωτερου. επει προτερος
γλωσση φησι ομηρος. δευτερου δε ρου προτερου φησι, τ μη αντι σρεφει
κλα τη ρου ειναι ανηλουθνησι, οταν αλλω μεν τεθενη, αυτω επηται. αυτω δε
τεθειται, το αλλο μη επηται. ως αυτη μεν οντων, εν παντως δει. ενος δε οντος, ουκ
αυα κη δλω ειναι. αφ ου ον ου χεπεται η ανηλουθνησι, προτερου εκεινο. και τωτε
θεθειται επεται τ ετερου, υστερου εκεινο. κλα τ δε ερωθνησι οι νεωτεροι τ ρου του
προτερου ονε σιωπηρομενον μεν, μη σιωπηρομενον δε. και σιωπηροιν μ, μη σιωπη
ρου μενον δε. ατ αριστελης σωελαβον εν τω αντι σρεφει κλα τη ρου ειν
αι ανηλουθνησι. ουκ αντι σρεφει δε ειπε, δι οτι ου χωρ οντων των δλω δει το
εν, ουτως οντος ρου ενος εσ τα δλω. ουκ εστι σα ζει ον τ εν προς τα δλω, κλα τ ανη
λουθου των ειναι του ενος, τ ειναι των δλω. ως τω η ανηλουθνη των ειναι των δλω, τ
ειναι του ενος. προτερου ον τ μη αντι σρεφει κλα τη ρου ειναι ανηλουθνησι.
ουτως δε και τ γλωσση προτερου δεικνυται τη φουσει ρου ειδως, ως σιωπηροιν μ,
μη σιωπηρου μδμου δε. και σιωπηρομενον μεν, μη σιωπηρομενον δε. ζωου μ
τ ανηρωθνησι, σιωπηροται ο ανθρωπος. ανθρωπου δε ανηρωθνησι, ου σιωπη
ροται το ζου. ε κλα τη ρου ειναι ανηλουθνησι, ουτε σιωπηροται, ουτε σιωπη
ροφειται τω ζωω ο ανθρωπος, ως τω ανθρωπω τ ζου. αλλα δια τι μη ειπε
προτερου ειναι τ ενος του ειδως, και τ ειδος ρου ατομου, και τ αιτιου ρου αντι
αρου. η νοινοτεραν εποι ησαρ αποδοσει και τω γε και τω ειδει προστιηουσιν. κη
ετι ται αιτιοις τοις φουσει προηγου μδμοις των αιτιατων, ως και το εν αιτιου των
δλω. τριτη δε ρου προτερου, τ κλα τη ταξι ατ ερηθηται, κη τω ου
ται ρου, εκτε των αρδει κτη κωμ επση μω, οτου αυτ γεωμετρίας. προτεροι τ
εναν τη των δια γραμματων οιοροι, και τα αξιωμα κη τα αιτηματα και αι υπο
θεσεις ως τη ταξι προτερον τα. κη αυτ της γραμματικης, προτερα εστι τα σιχα
των συλλαβων ομοιως τη ταξι. κη αυτ ρου λογου δε ρου δικανιου κη δικηγοριου,
τ αυτ δεικνυται. τα γω προοιμα, των δικησεων προτερα. κη αι δικησεις, των π
σεων. και μηποτε ρου κυριως τ προαδειγμα κλα μδμου τη ταξι προτερου εν
δεικνυται. αυτ μεν γω των ανων, κη ως αιτια προτερα αυ. εν ταυθα δε τ προοιμου,
ουκ εστι αιτιου της δικησεως, αλλα τη ταξι μδμου προ υπαρχει. τ εταρτη τειθησι ρου
προτερου ρου, καθ ον τ βελιου κη τιμωτερου προτερου ειναι κη δλω αμδ ευ πο
χη λειομεν. ως τω ταυθα των θητων, ουτα κη εν ταυθαις πολεσι κη εν τοις φιλοις οι τι
μωτεροι προτεροι λειον. ρου δε τ ρου, ανηρωτα ρου ειναι φη της κλα τ
πρωτων σημασις. ου χου ουκ εστι πρωτα τω ον τη φουσει τα βελις κη τιμωτερα,

ἀλλ' ὅτι οὐ πάντως ἐπίσταται τὸ πρότερον αὐτῶν τοιούτων. γὰρ ἴσῃ πατέρας καὶ
διδασκάλους, καὶ τὴν ἡμιώτερον ὄνομα, οὐκ ἔβαλε κατὰ τὸν πρότερον λέγειν.
οὐδὲ συμπέφυκε τὸ τὸν πρότερον ὄνομα, ὡς αὐτῶν ἄλλων εἶχε ῥόπων. μήποτε δὲ
οὐδὲ τῆν σωνκείαν ἀλλοβιώτα ἔναι εἶπον εἶναι τὸν πρότερον καὶ ὑστερον, τὸν ῥό-
πων τὸν τὸν. ἐν γὰρ τῆ σωνκείᾳ πολλάκις πρὸς τὸν τὸν ἡμιώτερον λέγομεν. ἀλλ' ὅτι
τὸ πρότερον καὶ ὑστερον ἐν τῇ αὐτῇ φύσει βούλεται εἶναι, ὡς ἐν χρόνῳ καὶ ἀριστῶν
τὸ ἐν καὶ διό. Ἐν λόγῳ τὸ ποιοῖ μόνον καὶ ἡδὴ γήσις. καὶ τὸ ἐφεξῆς δὲ ἔπα χησόμενον,
αὐτῶν ἄριστῶν τῶν ἔσεται, καὶ οὐ χί βελτιώων καὶ χειρώων, κατὰ τοιαῦτα.
καὶ τὴν τὰ τῆ αὐτῆ πατέρα, βελτιώμα. ἀλλ' οὐ κατὰ τὸ βελτιώμα τὸ πρότερον ἔχει καὶ
ὑστερον, ἀλλὰ καθὸ τῆς αὐτῆς πρὸς τὸν ταφύσεως, προτερεύει καὶ ὑστερεί. πρὸς τὴν
σι δὲ καὶ πᾶσι τοῖς ἐρημέσις ῥόπων τὸν πρότερον. καθ' ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ φύσει
σι κατὰ τῆν τὸν εἶναι ἀπολούθησι καὶ ἄμα ὑπάρχειν ὁμοῦσι. ὁμοῦ λέγεται, τὸ
τῆν αὐτῆ πατέρα. ὡς ἐφ' οὗ πρὸς τὸν ἀδελφίμας. τὸ πρῶμα, αὐτῶν ἐστὶ τὸ
ἀλλοῦς λόγου, ἀλλ' οὐ χί ὁλόος τὸν πρῶμα. Γίνεται δὲ αὐτῶν ἀνταπολου-
θούτων ποτέ μὲν, ὡς ποιητικῶν, ὡς ἐπίτε τοῦ ἐρημέσις πρῶμα ἀδελφίμας. καὶ μὴ τῆ
πατέρα ὄνομα, καὶ ἕξ ἐστὶ. καὶ ἀνάπαλι. αἰτιῶν δὲ ποιητικῶν ὅσα τῆ. ποτέ δὲ ὡς
ὑλιῶν, ὡς ὀκείραμος. ἄμα γὰρ ὑδὼρ καὶ γῆ. μικτῶν δὲ, ὡς ἐκ τῆς καὶ πηλοῦ. ἀλλὰ τὸ μὲν
ὑδὼρ καὶ ἡ γῆ, ὑλιῶν αἰτιῶν. ἡ δὲ μίξις, ἐδὴ τῶν τῶν. πᾶσι μὲν οὖν αὐτῶν ἐν ταῦθα
τὸν πρότερον τῶν ῥόπων ἔξ ἐστὶν. τὸν κατὰ χρόνον. τὸν κατὰ φύσιν. τὸν κατὰ τά-
ξιν. τὸν κατὰ δὴ αἰμα. τὸν κατὰ αὐτῆ. δὴλον δὲ ὅτι, ὅσα ἄρα τὸ πρῶτον, τοσαύ-
τα ἄρα καὶ τὸ ὑστερον λέγοιτο. ὁ δὲ τῆ ἐστὶ τὸ πρῶτον ἀπορίζων, οἷον ἐπὶ πρῶτον τῶν
κιῶν τὸν ἀναρλιῶν λέγομεν, ἢ μὲν κατὰ τῆ αἰμα ἔχει τὸ πρῶτον, οὐδεὶς ἄρα. τὸ
αὐτὸ πρῶτον ἔσται καὶ ὑστερον. ἐδὴ τὴ καὶ φύσει ἔχει, ὑπὸ τῆν τάξιν ἀναχίσεται.
τὸ δὲ τῆ ἐπινοία πρῶτον, ὡς πρὸς τὸ τέλος. διότι προσηγορεύει τὸ τέλος, ὡς πρὸς τὸ
σκέπῃ πρὸς τῶν γήων, καὶ τῶν θεμελίων, καὶ τῆς ὀρύξεως. τὸν δ' οὖν ὑπὸ τὸν χρό-
νον πρῶτον ἀναχίσεται. χρόνον γὰρ τὸν τελειῶν ἄνοια προτερεύει. ἡ δὲ ὑπὸ τῆ αὐτῆ,
χρόνον μὲν ὑστερῶν, τῆ δὲ οὐδὲ πρῶτον. πρῶτον γὰρ τῆ οὐδὲ τὰ τελεώτερα. ὅπως τὸ πρῶ-
τον σιμαῖ μὲν οὐδὲ μοι πρῶτον ἀλεφθῶν ὡς ἰάμβλιχος φησὶ, ἀλλ' ἐν τῶν τετάρτων ῥόπων
πρῶτον ἔσται, ἐν τῶν ἡμιώτερον καὶ βελτιῶν, πρῶτον λέγεται. ἐν αἰμα δὲ πρότερον λέγει
καὶ τὸ μῆρος τὸ ἐν τῶ ὀρισμῶ τῶ πρῶμα, ὅπως ὡς ὑλιῶν οἶμα λαμβάνομεν αἰμα ἐν
τῶ πᾶσι ῥόπων πρῶτον σχεθῆσεται. τῶ αὐτῶ μὲν ῥόπων, ὡς ἡ ἡ τῶ ὀλω ἐπὶ μὲν. οὐ μῆρος
ἀπορίζων καὶ τὸ εἶναι ἀπολούθησι. λέγει δὲ καὶ τὸ τέλος, πρότερον τε εἶναι καὶ ἡμι-
ωτέρον αἰμα, καὶ ὑστερον ἡ τῆ φύσει. ἐν δὲ τῆς μὲν τὰ φησὶ, οὕτως τὸ πρότερον καὶ
ὑστερον οἷον ἔσται. πρῶτον φησὶ τὸ ἐπὶ τῶν ἀρχῆς ἡμιῶν ὡς ἀπὸ τῆς καὶ τῆ
φύσει, καὶ πρὸς τῆ, καὶ πρὸς τῆ, ὡς ὑπὸ τῆ. οἷον, τὸ μὲν καὶ τὸ ῥόπων, τῶ εἶναι ἐπὶ τῶν καὶ φύσει ἡ-
μιῶν τὸ ῥόπων ὡς ὀρισμῶν. οἷον, τῶ μῆρος, καὶ τῶ ἔσται. καὶ πρὸς τῆ ἡμιῶν. τὸ δὲ πρῶτον

υστερον. τα δε καλα χρονον, προτερα. αυτη μεν των γενομενων, τα πορρωτερον ου
τα ρυθμω. αυτη δε των εσομενων, τα εγγυτερον. ουτω γαρ τα μεν βωϊκα, των μηδω
κωυ γεγομε. τα δε νεμεια, των πυθιων προτα Γκνησεται. των υυωσ αρχη χησπα
μενων ημω. τα δε, καλα χησπα. τ ρ εγγυτερον ρυ προωρου κησπατος προτε
ρον. οιοι, παυσ ανδρος. αρχη δε κησπατη τις απλωσ. τ δε, κη δυναμιν. το γδ αρχον τη
δυναμη και ρδωατωτερον, προτερον. ριουτρω δε εστι, ου καλα τη προαιρεση ανα
κησπατερον και το υστερον ανολουθη. ωστε κησπατηρ μεν εκεινου, κησπατηρ μη κη
υοιτρω δε, μη κησπατηρ. αρχη γαρ και προαιρεσις. τα δε, καλα τη ταξι. ταυτα δε
εστι, οσα προς τ εν ανθρωπων διεσκη καλα ρυλοιοι. οιοι παρτα της βιγσπαρου
προτερος. κησπατηρ τη, η της. κησπατηρ ου μεν, οιοι ρυλοιοι. ημω δε, ημωσ αρχη
ταυτα μεν ου προτερα ρυτρω λεγεται του ρωπου. αλλοι δε ρωπου, τ τη γωσει
προτερον, ωσ και απλωσ προτερον. ρυτρω δε αλλωσ μεν καλα ρυλοιοι, αλλωσ
δε καλα τη αιθησι. καλα μεν γαρ ρυλοιοι, τα χασπατου προτερα. καλα δε τη
αιθησι, τα καθεκατα. ετι προτερα λεγεται τα των προτερωσ παθη. οιοι ευθυ
της, λεφθητη προτερον. επηδη τ μεν, γραμμησ εστι παθη. τ δε, ετωσ ημωσ. λε
γεται δε προτερον και καλα φυσι και ουσ αν, οσα αυτα μεν ενδεχεται ανευ αλ
λων ειηαι. εκφνα δε, ανευ του ταυ μη ενδεχεται. ω ρωπου και οπαταυ εχησπατο
κησπατηρ εν ταυθα. ουτω μεν ου εκφρις τ προτερου κησπατηρ ρωπουσ απριθησπατηρ.
και διλογουτ προειχουται εν του τοις οι εν ταυσ καλησ οριαισ φρημωμοι. ο μεν καλα
χρονον, κησπατηρ ταξιν, και ο κη δυναμιν, εντω προτω. τα δε καλα φυσι και αιθησ,
εντω εσχάτω. οι μωρι παυτε ρωπου οι εν ταυσ καλησ οριαισ ανα χησπαταιφσ τα ανω
τατω γενουτωσ. ο μεν καλα χρονον, φσ τησ ποτε καλησ οριαισ. ο δε καλα φυσι, και
το σων ανριφ μ, μη σων ανριφ δε. κησπατηρ δυναμιν κησπατηρ αιθησ, υτω τα
προσπι. ο δε κη ταξι, υτω τ κησπατηρ. διλογ δε οτι τ υστερον εν ταυσ αν ταυσ εσται
καλησ οριαισ, εν αισ κησπατηρ προτερον. κησπατηρ δε ολα μωσ κησπατηρ εν τη πευ τ προτερω
και υστερου μοβοβιβλω, πολλουσ απριθησπατηρ ρωπουσ. ουσ νομιζω δυνατηρ ειηαι
υτω ρις παυτε ρις εν ταυθα λεγομενοισ ανακαγει. οιοι μωρισ κησπατηρ ανωμωσ
υτω μεν γαρ τ ταυ χρονον προτερον τα χησπατηρ, τ ατελις ρυ τελειου λεγομω, δι
οτι εσχάτη εν παυτ τελος. τ δε αυτ κησπατηρ ταξι, σπ δε υτωσ ανωμωσ ταυτα.
ε ο τη αξια κησπατηρ, και τη φυσει προτερον εστιν, ου επσημη προτερον. οιοι μο
υαδσ, η δυαδσ. και πληθουσ, η αρλιου κησπατηρ πησ. ταυτα γρου δε αντισρεφει καλα
τησ ρυ ειηαι ανολουθησιν, ωσ παρ ου δε η επσημη αντω. προωρω δε και ταυ χρονον,
και τη αξια. ωσ τ ερω προτερον. οιοι τ αλθω, ρυ κησπατηρ. τ μεν γδ, σωτηριαισ. τ
δε, φθορασ αιπιου. προωρω δε τ ειηαι ρυ φθειρεσπατηρ χρονον και αξια. προωρω
δε τη φυσει ωσ μη ανησρεφω κησπατηρ τ ειηαι ανολουθησιν, ο παρ δυνατησ ανωμωσ
μη ουρσ δεσποσ σωμασ, κησπατηρ χρωμασ. ομοιωσ δε κησπατηρ ανωμωσ ανωμωσ
κησπατηρ, οιοι ουσ ανωμωσ δεσποσ, ουτωσ δε κησπατηρ φυσει προτερον τ προφυσι.

